

Minister, saa vil deri ligge en Garanti for, at det, som man kunde ønske sikret gennem en Bestemmelse i Loven, dog vil opnaaes, og lykkes det eengang at føre Politiet ind paa den nye Bane paa en rigtig og heldig Maade, saa vil man være sikret for Fremtiden, og man vil ikke saa let forlade det vundne Standpunkt. — Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at bemærke, finder jeg ikke i Lovforslaget nogen særdeles væsentlig eller indgribende Bestemmelse, hvori jeg for mit Vedkommende maatte ansee det for fornødent, at der foretages en Forandring; der er i saa Henseende kun et Par Punkter, som jeg skal nævne, og med Hensyn til hvilke jeg forbeholder mig at stille Ændringsforslag til anden Behandling, forsaavidt der ikke maatte blive nedsat Udvalg, hvad jeg imidlertid troer ikke vilde være heldigt. Jeg skal da først nævne Bestemmelsen i Lovforslagets § 8, hvorigennem det overdrages Politidirektøren med Hensyn til de Foranstaltninger, som han maatte ansee for fornødne, for at forebygge Forstyrrelse af den offentlige Orden og Sikkerhed osv., at give Paaleg eller udstede Forbud, og dertil føies nu den Bestemmelse, at Undladelse af at opfylde de saaledes udstede Forbud straffes med Bøder. Jeg troer ikke, at dette er den rette Stilling at give den af Staten, uden nogenformhelt Medvirning fra Kommunens Side indfatte Politidirektør, saa meget mindre, som der i Spiisen for Kommunalbestyrelsen staaer en Mand, som ogsaa er ansat af Staten, og som skal omfatte saavel Statens som Kommunens Interesser, nemlig Overpræsidenten. Det er unaturligt at gjøre de fleste af de Bestemmelser, som her er Tale om, til Statsager; ja, det er næsten komiskt at betragte det som en Statsag, hvorledes Stadens Gader skulle feies eller reengjøres, Rensstenene udstilles, Gaderne stænkes, Tæpper udbankes eller Brænde hugges o. s. v. — det er at lade Statshensynet gaae for langt ned, det er Noget, som man veligt kan overlade Kommunalbestyrelsen at tage Bestemmelse om. Det forekommer mig ogsaa at være noget besynderligt, at man i den

Grad vil gjøre Kommunens øverste Bestyrelse umyndig i, hvad der nærmest vedkommer den, at det f. Ex. overlades Politidirektøren at afspørre Gader; man har jo et Exempel paa, at man paa Grund af private Byggeforetagender har affærret en Gade, og skjøndt Kommunalbestyrelsen flere Gange har villet have den aabnet for Passagen, saa seer man dog endnu Plankedværl for begge Enden af Gaden. Der er ligeledes andre Forhold, som interessere Kommunen, men hvorover den, efter den nu bestaaende Ordning, ikke udøver noget Herredømme, saaledes med Hensyn til Slagterboderne; man vil erindre, at Kommunen i sin Tid byggede dem af Kern, for at Kjødet kunde være beskyttet mod Paavirkning af Solen, mod Regn, Støv o. s. v., og det blev dengang bestemt, at Kjødet ikke maatte hænges udenfor Boderne; ikke bestomindre skeer det dog, og enhver Anmodning til Politiet om behageligst at ville formene det har hidtil vist sig frugtesløs; Kjødet hænger den Dag idag udenfor Boderne ligesom i gamle Dage. Bestemmelsen om, hvorvidt en Plads maa benyttes til Holdested for Drosker, Omnibusser og Hærevogne, synes ogsaa ganske naturlig at burde ligge under Kommunalbestyrelsens Omraade og ikke under Statsembedsmændens, Politidirektørens. Kommunen anlægger endvidere Kloaker, bekoster Gas- og Vandledning, og Drengene fylde Abningerne med Græs og Steen, men ogsaa her er det dog snarest en Kommunesag at paasee, at dette ikke skeer; kort sagt, det bør ikke være Statens Sag, at varetage disse Interesser. Afgjørende Grunde tale for, at alle saadanne lokale Anliggender, som ligge indenfor Lovens almindelige Omraade, og hvis Anordning ikke fair eller bør komme i Strid med gjældende Bestemmelser, have deres naturlige Udgangspunkt fra Byens Magistrat i Forbindelse med Borgerrepræsentationen. Ved Siden af dette Punkt er der endnu et andet, som jeg kunde ønske forandret; det er egentlig kun et formelt, men for mig har det mere end formel Betydning. I Regulativet for Kjøbenhavns Politi er der i § 19 bestemt,